

Men det er jo ikke alene det, det drejer sig om, når vi taler om folkeoplysning og foreningstradition. Konkurrencerådet har jo ingen muligheder for at udtale sig om alt det, der følger med at være deltager i en foreningsaktivitet, som man i øvrigt i vid udstrækning i vore dage betaler ganske meget til, uanset om det er undervisning eller det er aktivitet; sådan har det trods alt udviklet sig. Så Konkurrencerådet udtaler sig alene om det, det skal, nemlig om økonomi.

Men vi har, mener jeg, sådan som vi hidtil har diskuteret folkeoplysning, et bredere, et større ansvar at tage end blot at se på økonomien. Vi skal til gengæld ikke se bort fra det, og det mener jeg også jeg har sagt.

Og det drejer sig jo altså ikke kun om dansen. Nu har jeg også selv bidraget til dansen, fordi det nu er den, der har kunnet høres så højlydt, men man skal huske, at i det øjeblik, man tager fat på denne problemstilling, er der jo mange andre områder, hvor folkeoplysningen og private beskæftiger sig med samme emneområder: musik, edb som noget, der er interessant, og sprog.

I det store og hele er de ting igennem årene lykkedes uden større problemer. Naturligvis kan der altid lokalt et eller andet sted være noget, og der har min opfordring været til folkeoplysningsudvalgene og til de store organisationer, hvis foreninger virker lokalt: Gå dog ind i en dialog om de lokalspørgsmål, der dukker op, hvad enten det nu er dans, eller hvad det er, gå dog ind og tag en drøftelse og få en dialog og lav eventuelt en fornuftig arbejdsdeling.

Men i det store hele forløber disse mange forskellige emneområder udmærket; man finder sin niche eller sin bås, eller hvad man nu vil kalde det, og tilbyder edb og tilbyder musik og tilbyder sprog i privat regi og i foreningsregi, i oplysningsforbundenes regi.

Sagen er, at hvis vi virkelig skulle tage det alvorligt, det med at lave afgrænsninger mellem privat og dette her – her er det jo ikke offentlig virksomhed, men først og fremmest foreningslivets virksomhed – så er der altså utrolig mange områder, som pludselig bliver bragt ind, og som gør det vanskeligt.

Jeg skal ikke fordybe mig mere i det, nu gør vi det i det fortsatte udvalgsarbejde; jeg antyder bare, at det altså er udtryk for, at det ikke er nogen nem sag.

Hr. Aage Frandsen bragte lilleskolerne frem igen, og jeg har sagt, at det må vi se på. Der er ikke noget i vejen for, at de etablerer sig i den

form, men så skal de bare kunne leve på de betingelser, der gælder for folkeoplysningsloven, og det er det, det kniber med, når man etablerer sig som institution eller som skole.

Så er der kredsbegrebet. Jeg ser gerne på, om vi eventuelt skal ændre i vilkårene, når det gælder regnskabsaflæggelse og revision, men vores hovedopgave her er at sørge for, at når der er offentlige midler inde i billedet, så varetages og forbruges de ansvarligt. Det tror jeg heller ikke vi er spor uenige om.

Så har vi prøvet at sondre mellem, hvem der havde betydelig aktivitet og derfor også stor omsætning, og dem stiller vi lidt større krav til. Det blev også nævnt, tror jeg, undervejs, dette med at have en bagatelgrænse, og her stiller vi ikke de samme krav for ikke at få et alt for stort bureaukrati. Det er en afvejning, vi skal foretage, og hvis ordførerne ikke synes, at den er helt i balance, så ser vi også på det; anderledes er det jo ikke.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal så formodentlig afslutte ved bare at sige, det da er rigtigt, som undervisningsministeren sagde, at Fremskridtspartiet har stemt imod folkeoplysningsloven. Det står vi gerne ved. Uanset hvilken lovgivning det er, så er vi også parat til at acceptere, hvis man fører loven i den rigtige retning, hvis man forbedrer de gældende love, og jeg synes, det ville være en forbedring, hvis man kunne tage hensyn til de private udbydere.

Det er derfor, jeg siger, at indtil videre må vi blankt tage afstand fra det her forslag.

Det eneste positive aspekt ved det her er det, der drejer sig om de handicappede. Og jeg sagde også indledningsvis i min ordførertale, at for os burde den måske kun handle om de svageste her i samfundet, f.eks. de handicappede; der burde man måske gå ind og hjælpe og så glemme alle andre, der økonomisk set ikke har brug for det.

Det var vores holdning, og det er stadig vor holdning, men allright, under udvalgsbehandlingen kan der ske meget, og det kunne jo være, at CD får et lille figenblad med hensyn til at ændre lovforslaget. Og hvis det går i den rigtige retning, skal jeg ikke tage stilling til, hvor Fremskridtspartiet så står. Vi vil også være med til at påvirke dette lovforslag, så det bliver forbedret, men jeg vil under ingen omstændigheder give en garanti for, at vi stemmer for forslaget. Det er